

Middelaldergården Kriken i Stavanger

Arne Kvitrud

INNLEDNING

I hundreårene før reformasjonen i 1537 var biskopen grunneier fra Breiavatnet og ned til Vågen ved Torget. Like vestenfor lå Olavsklosteret som hadde eiendommer fra Kleivå og ned til Vågen hvor Rosenkildehuset nå ligger. Selve klosteret med Olavskirken var i enden av den nåværende Haakon VII's gate. På slutten av 1200-tallet ble klosteret flyttet til Utstein, men Olavskirken var i bruk lenge etter. Vi kjenner navnet på noen bygårder i Stavanger fra middelalderen, men de fleste kan en ikke plassere geografisk. Ett unntak er Kriken, som lå mellom biskopens og klosterets eiendommer.

Det har lenge vært kjent at middelaldergården Kriken var et sted mellom Torget og Rosenkildehuset.¹ I denne artikkelen har jeg gått nærmere inn på hvor Kriken lå, hvor stor Kriken var, hvilken funksjon gården hadde, likeledes alderen og opphavet.

Grunnen til at jeg kan behandle Kriken så omfattende er at det er bevart ganske mange dokumenter om Kriken. Det er ikke gjort arkeologiske undersøkelser i området, men eldre funn utfyller de skriftlige kildene. Ved å sammenholde disse opplysningene med branntakster, skjøter, pantebøker, manntall og de eldste eiendomskartene (fra 1860-årene) er det mulig å følge, og delvis rekonstruere, eiendomshistorien.²

NAVNET KRIKEN OG KRIKEN PREBENDE

Ordet Kriken betyr bukt eller krok, og kom enten fra ordet *krikr* eller *kriki*.³ Fortsatt er ordet krik i bruk, for eksempel «å lete i kriker og kroker». Fra gammelt brukte en preposisjonen i – i Kriken. På 1400-tallet ble navnet konsekvent skrevet med «k». Fra 1500-tallet brukte en også «g» – som Krigen. Navnet kan vise til at Kriken før den ble skilt ut, var i utkanten av en eiendom. Det kan også være at det etter at biskopen på 1100-tallet fylte ut i sjøen ved Torget, ble en bukt like vest for fyllingen.

Figur 1

Omtrentlig utstrekning av Sankt Oles grunder. Hver av eiendommene er tegnet med blå streker. Hver enkelt eiendom i, og omrisset rundt Kriken, er tegnet med røde streker. Vågen er øverst til høyre og Breiavatnet er nederst til høyre. Kartgrunnlaget er fra Torstrup K. F., detaljkart over Stavanger: 22 plater oppmålt i årene 1863 – 1867 i Byarkivet i Stavanger. Jeg har satt sammen to av kartene (kart 8 og 9), og laget et utsnitt av det.

Figur 2
Krikens plass lå i Nedre Strandgate 3 der jernbanetunellen og Stavanger Sjømandsforening lå fram til de siste bygningene ble revet i 1956. I forgrunnen er Torget og torgbodene fotografert i 1924. I bakgrunnen til venstre er Haabeths hus. Foto: Fra Minneboken om Stavanger, Gundersen og Moloug 1958.

Prebender omtales i Stavanger alt fra 1200-tallet.⁵ Prebendene var stiftelser der inntektene gikk til avlønning av prestestillinger i domkirken. Det mottok leieinntekter fra gårder både i og utenfor byen. Fra slutten av 1500-tallet har en oversikter over hvilke gårder Kriken prebende eide. Leter en etter eldre eiere av de samme gårdene, ser en at på 1400-tallet eide lagmannen Eirik Gunnarson i Stavanger og sønnene Gunnar og Olav Eiriksson gårdene Vorster og Veland i Strand, Skeie på Hundvåg og deler av Kriken i Stavanger. Vi kjenner ikke detaljene, men må kunne gå ut fra at familien var opphavsmenn for mange av eiendommene i prebenden.⁶ Eiendommene ble gitt til korbrødrene, og ikke til prebenden. Kriken prebende ble trolig opprettet en gang mellom midten av 1400-tallet og reformasjonen i 1537. Fra 1537 disponerte kongen prebendene.

I 1575 fikk presten Peder Klaussen Friis inntektene fra Kriken prebende, etter Rasmus Tordsson.⁷ Peder Klaussen Friis hadde inntektene til han døde i 1614. Fram til 1617 fikk en student inntektene, så overtok lensherren i Stavanger.⁸ I 1622 overlot kongen inntektene fra prebenden til lektoren i Stavanger,⁹ og i 1680 til kapellannen og skolemesteren i Kristiansand.¹⁰ På mer usikker grunn er en om en skal finne ut hvem som hadde inntektene før 1575.

Grunnen til at Kriken-navnet ikke er bevart som et stedsnavn i Stavanger, kan være at Kriken ble navnet på en større enhet (Kriken prebende) etter reformasjonen. Kriken var da ikke lengre et entydig stedsnavn. Da prebenden forsvant, var det ikke fornuftig å ta opp igjen det gamle navnet. Navneendringer har det også vært i nyere tid i stavangerområdet, for eksempel på Hetland prestegård.⁴ Gårdsnavnet Hetland ble navnet på herredet, og når herredet forsvant var det ikke naturlig å gå tilbake til Hetland-navnet. I dag brukes ofte navnet til husmannsplassen Storhaug på Hetland, om det som var Hetland prestegård.

I 1569 overtok sokneprest Rasmus Tordsson inntektene etter presten Eivind Koll.¹¹ Inntektene kan ha omfattet Kriken prebende. Eivind Koll kan være den samme som Eivind Pedersson, som var katolsk prest før reformasjonen. Han kan ha fortsatt som prest også etter reformasjonen, og hatt inntekter fra Kriken prebende.¹²

PRESTEGÅRDEN KRIKEN

Kongen ga Peder Klausson Friis boplikt i Kriken. Plikten skulle nok ikke forstås bokstavelig siden Peder var prest i Undal i Agder. Men han måtte nok ha noen boende der og vedlikeholde husene. Det hadde neppe vært noen mening i å gi ham boplikt dersom det ikke var en prestegård. Kriken hadde to hus som var i så dårlig forfatning, at domkapitlet vedtok å rive dem i 1578. Det var med kongens samtykke. De besluttet også å leie ut grunnen til inntekt for Peder. For å komme til husene måtte en fra Domkirken «gå heden».¹² En hede er et tørt, åpent menneskeskapt landskap. Ordvalget tilsier at det neppe var tett bebyggelse omkring Torget.

En forventer å finne en kirke og en kirkegård i nærheten av en prestegård. Det trenger likevel ikke være slik. På 1200-tallet bodde for eksempel en av korprestene nedenfor Valberget, uten at det der kan ha vært noen kirke. Den eneste middelalderkirken i Stavanger vi ikke kan plassere med sikkerhet er Martinskirken. Martinskirken er kjent i kilder fra omkring 1286 til 1330.¹⁴ Det er likevel mer trolig at denne kirken var nær Prostebakken.

Siden det var mye berggrunn, var der neppe en kirkegård. Det er heller ikke kjente skjelettfunn. Det er likevel noen funn i området som kan vise til en kirke. Før 1942 ble det gravd i grunnen og dels i grunnmuren under det daværende Dampbakeriets utsalg på hjørnet av Nedre Strandgate og Torget og på tomtene til torgbodene like nedenfor – se figur 3. Her ble det funnet en del profilerte klebersteiner.¹⁵ Klebersteinene lå i grunnmuren, noe som ikke tyder på at de har vært der opprinnelig. I 1957 ble det funnet overdelen av et vakkert buet romansk vindu i kleberstein under Ankerbygget.¹⁶

Ved Øvre Strandgate 5 ble det i 1931 funnet en langsgående mur der toppen lå 30-50cm under brolegningen i gata. Muren var like lang som eiendommen (ca. 5m),¹⁷ og 1,5m høy. Muren strakte seg inn under brolegningen i gata, og ble derfor ikke gravd ut. Det ble funnet noe brent brunt glass i muren. På Torget har arkeologene C14-datert funn i flere dybder. Ved å bruke opplysningene derfra kan alderen på muren anslås til første halvdel på 1400-tallet, siden muren gikk ned til ca. 1,8-2m under gata.¹⁸ Øvre Strandgate 5 var eid av Kriken prebende. Vi har lite å gå på når det gjelder funksjonen til muren, men den kan ha hørt til Øvre Kriken som ble revet i 1578. Det skal også ha vært rester av klebersteinsbuer, men Anders Bærheim fant det ikke igjen.

Figur 3
Dampbakeriet er avmerket ved 8-tallet (Torget 8), ved inngangen til Torget fra Nedre Strandgate. Øvre Strandgate 5 er også angitt med rød farge. Jernbanetunellen gikk gjennom Nedre Strandgate 3, der togsinnene er markert. De røde fargene angir funnsteder for kleberstein. Utsnitt av Stavanger kommunes bykart fra 1911, i Stavanger Museum.

Slvgr Kneippbrödfabrik
Slvgr Dampbakeri
UTSALG

1920

NESTE OG MIDTRE KRIKEN

I 1444 stadfestet abbeden i Utstein kloster salget av tuftene ”*neste Krikeren*” til lagmannen Eirik Gunnarson.¹⁹ Det ble ikke gitt noen detaljer om eiendommen, men den ble solgt til odel og eie. Den siste kjente lagmannen før Eirik Gunnarson, var lagmann i 1402. I 1423 hadde en ny overtatt. Eirik Gunnarson kan ha vært lagmann i hele perioden fra 1402 til 1423, men vi kjenner ham bare omtalt som lagmann i perioden 1408 til 1419.²⁰ I 1445 var nok Eirik Gunnarsson død, da sønnene abbed Olav Eiriksson i Halsnøy kloster og korbrosor (senere biskop i Stavanger) Gunnar Eiriksson, solgte tuften som heter ”Midh-krikin” – Midt-Kriken til skomaker Henning Albrektsson. De hadde fått den av Gunhild prestesøster. Dette dokumentet sier ikke noe om odelsretten.²¹ Gunhild kan være den Gunhild Torgjulsdatter som var i Øvre Kriken i 1431, og testamenterte en gård på Klepp til domkapitlet.²² I 1440 og 1482 ble det også skrevet dokumenter i ”*Krikenom*”. I 1440 var Gunnar Eiriksson kjøper av en eiendom, så det kan være at han bodde i Kriken mens han var korbrosor.²³ Selv om noen av dokumentene om Kriken var mellom privatpersoner, endte de i det geistlige arkivet etter hvert som prestene overtok eiendomsretten.²⁴

Midtkriken var i 1445 14 alen lang og 13 alen bred.²⁵ Dersom dette var basert på det standardiserte målet for norske alen, var Midtkriken 8,8m lang og 8,2m bred, eller 72 kvadratmeter. Det er en liten tomt. Lengdemålene var likevel ikke standardiserte, og flere alen-mål var i bruk samtidig. I middelalderen brukte en også *alen-stikke* (cirka 55cm) og tomme-alen (cirka 47cm).²⁶ Dersom målene referer til en av disse, var tomta enda mindre. Ingen av eiendommene i denne delen av Nedre Strandgate eller i omegnen, er uansett så små. Trolig har Midtkriken blitt slått sammen med en annen eiendom.²⁷

Alen var opprinnelig lengden fra albuen til fingerspissene. Imidlertid ble en alen lengre over tid, trolig for å få enkle omregningsfaktorer til tommer og favner. Det første forsøket på standardisering kom i 1541, da ble *sjællandsk alen* (cirka 63cm) påbudt som lengdeenhet ved handel i Danmark og Norge. Likevel ser vi at både sjællandske og norske alen i bruk i Stavanger fram til 1700-tallet. Vi vet ikke når norske alen kom i bruk, men den eldste kilden jeg har funnet er fra 1502.²⁸

KRIKENS Plass OG KRIKEN

I 1698 solgte Peder Jenssen og kona Anne Karstendatter sin andel i en grunn i Kriken på Strandgaten. Eiendommen kan stedfestes til Nedre Strandgate 3.²⁹ Eiendommen er nå en del av Vektergården. Den samme eiendommen er også kjent fra 1581. Da overlot Peder Klausson (Friis) på vegne av Kriken prebende, Krikens plass til Mogens Jonsen og Apelone Bårdsdatter mot en årlig grunnleie. Den var ved sjøen, nedenfor gaten mellom Østen Jonsen og Albregt Pedersen. Den var i lengde 38 norske alen

Motstående side. Figur 4

Det ble funnet profilerte klebersteiner under Dampbakeriet på hjørnet ved inngangen til Nedre Strandgate fra Torget. Foto fra ca 1920, fra Kaada/Nor-Hansens samling,

Stavanger Byarkiv.

Figur 5

Seglmerket til stavangermannen og abbed i Halsnøy kloster Olav Eiriksson i 1450. Han var sønn av Eirik Gunnarson. Skjoldet nederst med fuglen var trolig familiens våpenmerke. Tegning av Terkel Klevenfeldt (1710–1777), DRA, 860 Håndskriftsamlingen, I. Individuelle samlinger af blandet indhold, Klevenfeldt, Terkel, samlinger, pakke 50.

Foto: Arne Kvitrud i 2007.

Figur 6
Tegning av den bevarte delen av domkapitelets segl under dokumentet fra 17.6.1581 om Krikens plass. Tegningen er i NRA, Norsk Historisk kjeldeskriftinstitutt, Segltekningar, i boksen «Kyrkjelege segl B». Det framgår ikke hvem som har laget tegningen.

Foto av Arne Kvitrud i 2010. Dokumentet er publisert i Marcus-databasen: 17.6.1581 – UiB: 1581, St. Botolfs Dag (17. juni) Stavanger kunngjøring; (byggetillatelse), – «... liggendis paa Samme Krikens platz neden for gaden imellem...». Seglmerket er kjent i flere avtrykk og avtegninger, der det eldste med samme motiv er fra 1319. En annen versjon av avtrykket fra seglstampen er gjengitt i SMÅ, 2015, side 202.

(22,6m) og bredde 20 alen (12,6m), og nede ved sjøen 27 alen (16,9m).³⁰ Mogens Jonsens tomt var uvanlig, den var bredere ved sjøen enn ved gata. Det er ingen eiendommer i de eldste eiendomskartene fra Stavanger på 1860-tallet som har disse målene.

Albregt var et uvanlig navn i Stavanger, og han var trolig den samme som Albregt Lau eller Albregt skot. I 1631 og 1632 solgte Rasmus Lauritssen, Klaus Lauritssen, Jørgen Adamsen og Fredrik Albertson, til Jokkum Jokkumsen Kirsebom sine andeler i eiendommen mellom skipper Jesper Kristenson og avdøde Jon Østensens som Albregt Lau og hans hustru tidligere bodde i.³¹

Der Østen Jonsen, Mogens Jonsen og Albregt Pedersen bodde i 1581, eide tidlig på 1600-tallet Jon Østensen, Else Mogensdatter og Fredrik Albregtsen (med flere) de samme tomtene. Navnene er en indikasjon på at de kan være barna. Ved å bruke opplysninger om hvem som kjøpte, solgte og arvet husene, hvem som var naboer og hvem som eide tomtene kan en plassere eiendommene. Østen Jonsen kan plasseres i Nedre Strandgate 3 (østlig del), Mogens Jonsen i Nedre Strandgate 3 (vestlig del) og Albregt Pedersen i Nedre Strandgate 5. De to delene av Nedre Strandgate 3 ble slått sammen til en eiendom i 1759.

Som en ekstra sjekk tegnet jeg inn de to delene av Nedre Strandgate inn i kartet fra 1860-talet. Figur 7 viser at tomtene med målene slik de er oppgitt i 1581 og 1651³², passer perfekt inn i Nedre Strandgate 3. Jeg har da tatt med det som på 1860-tallet var smauet til Kiellandsbryggen.

Det er ikke noe som tilsier at eiendommene på sørsiden av Nedre Strandgate 3 hørte til Kriken prebende.³³

NEDRE STRANDGATE 5 OG 6

I 1631 kjøpte Jokkum Jokkumsen Kirsebom og kona Maren Willumsdatter, huset til Albregt Lau i Nedre Strandgate 5.³⁴ I 1635 ga kapitelet grunnbrev på to tomter under Kriken prebende; til Jokkum Jokkumsen Kirsebom.³⁵ Den ene var på sørsiden av Nedre Strandgate og den andre på sjøsiden mot nord. Den ble «i gamle dager» kalt Albregt Skottes grunn. Tegner en inn målene fra 1635 passer det inn med eiendommene, slik de var på 1860-tallet. Det er likevel en liten flik (fem alen) mellom Nedre Strandgate 3 og Nedre Strandgata 5. Forklaringen finner en i et dokument fra 1691 da det ble opplyst at det var et smau mellom eiendommene, hvor vannet hadde avløp i en rennestein.³⁶ Smauet ble senere en del av Nedre Strandgate 5.

NEDRE STRANDGATE 7 OG 8

Nedre Strandgate 7 og 8 hørte også til Kriken prebende. I 1634 solgte skipper Jesper Kristensen til Jokkum Jokkumsen Kirsebom tomte han selv hadde før brannen i 1633.³⁷ Det var grunnleie på begge til Kriken prebende. Underfor-

stått var det både en eiendom på sørsiden av Nedre Strandgate og en på sjøsiden. Vi ser også at svigersønnen Johan Lange som overtok eiendommene hadde to tomter, en på hver side av Nedre Strandgate.³⁸

Kriken prebende hadde også andre eiendommer. Flere var i området fra Rosenkildehuset til Gamle Tollbod (nå Strandkaaien 46). Det var flere tomter og andeler i tomter. Jeg har ikke funnet at disse eiendommene noen gang ble omtalt som Kriken, eller i avledede ord som Krikens plass.

KRIKEN OG SANKT OLES GRUNNER

Sankt Oles grunner i Stavanger var eid av Utstein kloster på 1600- og 1700-tallet. Fra 1800-tallet ble Sankt Oles grunner omtalt som sankt Olavs eller Olafs grunner. Etter reformasjonen var Utstein klosters gods eid av kongen. I 1665 solgte kongen godset – herunder Sankt Oles klosters grunner. Eiendommene i Stavanger fulgte med klostergodset til 1799. Sankt Oles grunner skilte da lag med resten av klostergodset og ble en samling av eiendommer eid av rikfolk i Stavanger. Ved å legge et puslespill basert en rekke kilder, har jeg i Figur 1 lagt inn store deler av Sankt Oles grunner.⁴⁰

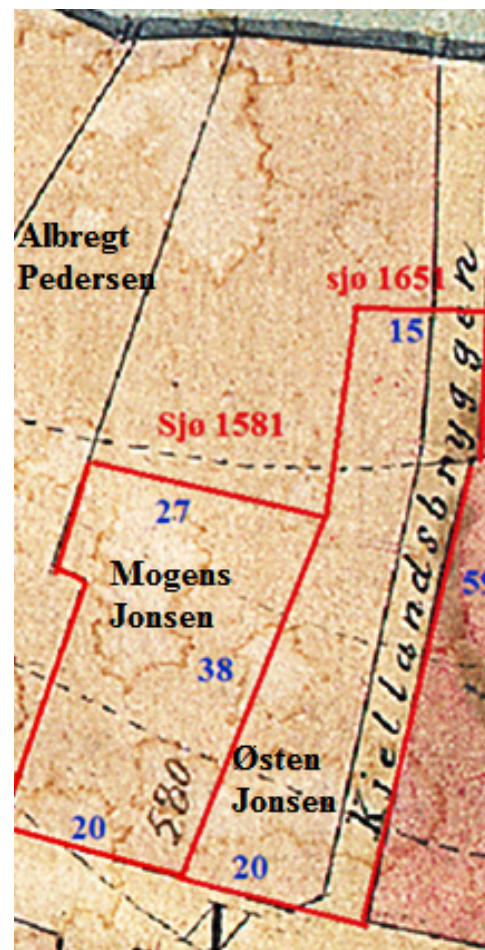
Kriken grenset mot Sankt Oles grunner. Siden Utstein kloster solgte en del av Kriken før 1444, var Kriken trolig opprinnelig en del av Sankt Oles grunner. De har igjen sitt opphav i Olavklosteret, som ble flyttet til Utstein på 1200-tallet. Ut fra kartet, kan en også argumentere for at Kriken var skilt ut av eiendommen som lå sør og øst. Dette området var på 1700-tallet eid av kongen. At Utstein kloster var eier av en del av Kriken, gjør at argumentet om at hele Kriken stammer fra Sankt Oles grunner står sterkest.

PARSELLERINGEN LANGS VÅGEN

Arkeologiske undersøkelser i andre norske byer viser at breddene på utskilte tomter økte over tid. Det forklares ut fra økende behov for lager og bo-områder.⁴¹

Nedre Strandgate 3 og «3A» var på 1860-tallet begge 20 alen (12,5m), mens Nedre Strandgate 5 og 7 var begge 30 alen (18,75m) ved gata. På 1860-tallet var breddene på Skagen 24 (10m), Skagen 26 og 30 (7,6m) og Skagen 32 (9,7m) og Skagen 28 hele 12,9m. Breddene i Kriken var i snitt en god del større enn under Valberget, der en trolig fikk eiendommene delt opp omkring år 1300. Dette tilsier at Kriken er yngre.

I sum var Kriken akkurat ett hundre norske alen langs Nedre Strandgate. Lengdene tilsier at Kriken ble opprettet, og delt opp etter at enheten norske alen kom i bruk. Det er derfor vanskelig å argumentere for at Kriken er stort eldre enn de eldste skriftlige kildene vi har.⁴²

Figur 7
De to delene av Nedre Strandgate 3 (matrikelnummer 580) i 1581 og 1651 avmerket med røde streker. Nederst er Nedre Strandgate, som endte opp på Torget (mot høyre). Vågen er øverst (blått). Målene av eiendommene fra 1581 og 1635 (i blått) er i norske alen. Lengdene er rundet av til nærmeste hele alen. Beboerne i 1581 er angitt i tillegg. Kartgrunnlaget er fra Torstrup K. F. Detaljkart over Stavanger: 22 plater oppmålt i årene 1863 - 1867. Byarkivet i Stavanger.

Figur 8: Eiendommene som hørte til Kriken prebende tegnet med røde streker. Omrisset av alle eiendommene er vist med blå streker. De røde tallene er lengder og bredder på eiendommene i alen fra 1600-tallet. Vågen er øverst (blå) og Torget («Torvet») er til høyre. Rosenkildehuset er på eiendommen med matrikelnummer 585 til venstre. Målene er i norske alen. Lengdene er rundet av til nærmeste hele alen. Tallene i svart er matrikelnummerne som var gyldige på 1860-tallet. Kartgrunnlaget er fra Torstrup K. F. Detaljkart over Stavanger: 22 plater oppmålt i årene 1863 - 1867. *Byarkivet i Stavanger.*

Figur 9
Vektergården i 2016 med jernbanetunellen, sett fra Fisketorget. Her var Nedre Strandgate 3, 5 og 7. Ankerbygget er til venstre. (Nedre Strandgate 11) skimtes helt til høyre. *Foto: Arne Kvitrud, 2016.*

UTFYLLINGER I VÅGEN

Fram til 1000-tallet rodde en trolig robåtene opp på strendene langs Vågen, og vasset i land. Navnet Stra'en viser til at det også var strand på vestsiden av Vågen, som det var ved Torget og på østsiden.⁴³ På 1100-talet fylte en ut innerst i Vågen ved hjelp av senkkasser, som en fylte med stein og jord.⁴⁴ Utfyllingene i Vågen ga muligheter til å ta inn større båter.

Kaikanten i Kriken ble flyttet utover i flere omganger, og ikke nødvendigvis samtidig på alle eiendommene. Som vist i figur 1 vet vi hvor kaikanten var i

de to delene av Nedre Strandgate 3 i 1581 og 1651, og i Nedre Strandgate 5 i 1635. Kartene fra 1860-tallet viste omtrent den samme kaifronten for alle tomtene, og at det var skjedd en betydelig utvidelse. I 1942 ble det funnet noen store stokker i bakken ved inngangen til jernbanetunellen i Nedre Strandgate 3, som kan ha tilhørt senkkasser.⁴⁵ Slike kasser ble funnet ved byggingen av nabobygget (Ankerbygget) i 1957.⁴⁶ Det er rimelig å se de eldste kassene i sammenheng med utskillingen av Kriken i første halvdel av 1400-tallet, siden vi ikke kjenner til noen eldre bebyggelse her.

Seilingsdybden var liten utenfor Kriken. Innerst i Vågen varierte dybdene på slutten av 1800-tallet ved land fra 0,4 til 1,7 m, og det var langgrunt.⁴⁷ I 1581 var dybdene i Kriken vesentlig lavere enn på slutten av 1800-tallet. Det kan være at 1581-målene indikerer strandkanten.

Vi vet ikke hvilke fartøyer som kom til Kriken før år 1600. På 1600-tallet hadde Karsten Løtke en båt og Jon Østensen et skip. Begge bodde i Nedre Strandgate 3. I Nedre Strandgate 7 hadde Jørgen Pedersen en skute. Kun Karsten Løtkes båt i 1643-45 vet vi størrelsen på. Den var på tre lester. En lest tilsvarte et lastevolum på 12 tønner korn, så båten var relativt liten.⁴⁸ Av de fartøyene vi vet størrelsen på i første halvdel av 1600-tallet, hadde skuter

Figur 10
Nedre Strandgate 3, 5, 7, 9 og 11 (Rosenkildehuset) sett fra Valberget om lag 1920. Kriken omfattet nummer 3, 5 og 7, husene foran og noen av husene på baksiden.
Foto: Thomas Gjestelands arkiv/Statsarkivet i Stavanger/ SAS, Fotoarkivet etter Thomas Gjesteland med tilvekstnummer SAS-1990-10-280, og er registrert med teksten Vågen, Strandkaien, lekter med stein".

lastekapasitet mellom fire og 24 lester, og skip fra 20 til 95 lester.⁴⁹ Jon Østensen skip var trolig et større fartøy, men han hadde også andre eiendommer lengre ute på Stra'en så han trengte ikke å ta skipet helt inn til Kriken.

OPPSUMMERING

Det er ikke alle forhold som kan etterprøves, men jeg har gått nærmere inn på hvor Kriken lå, hvor stor Kriken var, hvilken funksjon gården hadde, likeledes alderen og opphavet.

Gården Kriken var ved Nedre Strandgate 3 - like vest for Torget. De viktigste argumentene er at Nedre Strandgate 3 ble kalt for Krikens plass i 1581, og Kriken i 1698. Denne og naboeiendommene i vest var eid av Kriken prebende.

Olavsklosteret i Stavanger eide Sankt Oles grunner på 1200-tallet. Klosteret flyttet så til Utstein. Utstein kloster skilte ut Kriken fra Sankt Oles grunner, og solgte dem tidlig på 1400-tallet. Dette var en tid med lave inntekter til klosteret fra gårdene de eide. Tildelingen av byprivilegier til Stavanger i 1425 kan midlertidig ha gitt et oppsving i eiendomsmarkedet, og etterspørsel etter tomter. Kriken var på 1440-tallet delt i Øvre Kriken, Midtkriken og Neste Kriken – kanskje også i flere enheter. Bredden på tomtene og det forhold at tomtene er målt opp i norske alen, gjør det også vanskelig å argumentere for en høyere alder for Kriken enn tidlig på 1400-tallet.

Utstein kloster solgte tomtene til private til odel og eie. Så har familien eller etterkommerne til lagmannen Eirik Gunnarson kjøpt dem, og gitt dem til korpstene i Domkirken. Disse har blitt koblet til en prebende. En av prestene har trolig bosatt seg her, kanskje i Øvre Strandgate 5.

Etter reformasjonen overtok kongene styringsretten over prebendene. Kriken prebende fikk navnet etter gården Kriken. I 1578 ble husene revet, og Kriken ble bare et område som grunneieren fikk grunnleie fra. Navnet Kriken ble etter hvert borte, og jeg kan ikke vise at det ble brukt etter 1698.

ENGLISH SUMMARY

Kriken was a late medieval manor in Stavanger. Not everything can be verified, but my paper discusses the location and size of Kriken, what function it had, as well as age and origin.

Nedre Strandgate number 3 (the Lower Beach Street) was called Kriken place in 1581 and Kriken in 1698. This and the houses in the west were owned by the Kriken prebendary, and they were probably one property early in the 15th century.

The Utstein Monastery owned parts of Kriken in the early 1400s. It suggests that the whole Kriken came from Sankt Olavs property, which in turn was owned by Saint Olavs monastery in the early 1200s. Saint Olavs monastery moved to Utstein and become the Utstein Monastery. Utstein Monastery sold parts of Sankt Olavs property in the beginning of the 1400s. It was a time with low incomes to the monastery from the farms they owned. The town privileges of Stavanger in 1425 may have given a boost, and a demand for houses. Kriken was in the 1440s divided into Upper Kriken, Central Kriken and Next Kriken. The width of Kriken and its individual parts were measured in Norwegian ells. It makes it hard to argue for a higher age for Kriken than the early 1400s.

Utstein Monastery sold parts of the Sankt Olavs property. The family or descendants of magistrate Eirik Gunnarsson bought them, and gave them to the secular canons in the Cathedral. In 1578, the canons houses were demolished, and Kriken became just an area that landowner received due rent from. The name Kriken eventually disappeared, and I cannot show that it was used after 1698.

Forkortelser

AmS = Arkeologisk Museum, Universitetet i Stavanger (Jeg har brukt den eldre forkortelsen etter den eldre forkortelsen til Arkeologisk Museum i Stavanger); **DN** = Diplomatarium Norvegicum; **DRA** = Danske Rigsarkiv i København; **KLNM** = Kulturhistorisk leksikon for nordisk middelalder; **NRA** = Riksarkivet i Oslo; **NRR** = Norsk Riksregistrarer; **PA** = Privatararkiv; **RA** = Rogalands avis; **RN** = Regesta Norvegica; **SA** = Stavanger Aftenblad; **SAS** = Statsarkivet i Stavanger; **SBA** = Stavanger byarkiv; **SMÅ** = Stavanger Museums Årbok; **UiB** = Universitetet i Bergen.

Noter

[1] Bærheim 1957, side 28 og 1959, side 38, Steinnes 1962, side 8 og 28 - note 10, Helle, 1975, side 132, 145 og 152 og Kvitrud, 2006, side 102ff. I 1705 omtales en tomt nær Sundtasmavget som at den var «*fra Krigen af Valberget*» (5.3.1705, i Digitalarkivet, SAS, Stavanger byfoged, Rådsturettprotokoll, 1702-1711, side 54b, linje 11). Et sammendrag finnes hos Gundersen, 1953, side 120, men er ført på feil dato. Her ble trolig ordet krikaen brukt i betydningen hjørnet eller kroken av Valberget, uten at gården Krikaen lå her. Substantivet «*Krigen*» ble skrevet med stor forbokstav, som var vanlig på denne tiden. Det er en stor blekkflekk i panteboka, men teksten kan leses.

[2] For detaljer om hvilke kilder som er brukt, og om hvem som bodde hvor, se min internettartikkel: Huseiere og skatteyttere i Stavanger 1701-1807 - <http://kvitrud.no/Huseiere.htm>.

[3] Helle, 1975, side 145. Den samme tolkingen av ordet krik finner en i Bokmålsordboka og Nynorskordboka. Johan Fritzner i Ordbog over det gamle norske Sprog, bind 3, utgave fra 1954 oppslagsord *krikr*, oversatte Krikaen som «laarkrig» eller lyske.

[4] Om Hetland prestegård, se for eksempel Wikipedia: Hetland prestegård.

[5] Første gang i Stavanger i 1296, jamfør DN IV nr 16.

[6] Helle, 1975 side 152 og Kvitrud, 2004, side 19.

[7] 22.7.1575 (NRR II, side 161-162) ga kongen Krikaen prebende til Peder Klausson.

[8] Hodne, 1986, side 75.

[9] 1.8.1622 jamfør NRA, Rentekammeret, Realistisk ordnet avdeling, benificeret gods, pakke 2 og sammendraget i NRR V, side 149, jamfør også side 262.

[10] 20.11.1686, jamfør Aas, 1925, side 113.

[11] 13.7.1569 jamfør NRR 1, side 628, se også NRR 1, side 171. Han mistet 22.8.1570 kommunsgodset (NRR 1, side 664-665), men har nok fått det igjen. 22.1.1575 var Rasmus dødt (NRR II, side 161-162).

[12] I juni 1537 ble det slått fast at sokneprestene skulle fortsette som før, for ikke å skape uro blant almuene, jamfør Rolf Fladby: Gjenreisning, bind 6 i Knut Mykland (redaktør): Norges historie, Cappelen forlag, 1977, side 22ff.

[13] 20.6.1578 jamfør Brandrud, 1901, side 467 «... *ere vi bleffne tilsinds at gaa heden oc besee samme tho huse paa forne grund.*» Møtet ble avholdt i kapitelshuset. Kapitelshuset kan ha vært sakristiet i domkirken (Morten Stige: Stavangerkorets utvidelse og innflydelse, Hovedfagsoppgave i Kunsthistorie, Universitetet i Oslo, 1997, side 65).

[14] DN I nr 70, jamfør dateringene i RN 2 nr. 457 fra omkring 1286, og i flere andre dokumenter fram til 1330 (DN VI nr. 134, jamfør RN 4 nr. 732). Se også min gjennomgang av kildematerialet i Kvitrud, 2009, side 9ff.

[15] SAS, PA 1 Bærheim, IX, bok V, B, side 8. Teksten er datert 24.1.1942. Anders Bærheim overløt klebersteinene til stadsarkitekt Erling Nilsen. Hos Byarkitekten visste de ikke hvor de var i 2006.

[16] SA: *Klebersteins-funn fra Olavsklosteret*, 30.9.1957 og Bærheim, 1959, side 45-46. Ankerbygget omfatter blant annet Dampbakeriets tomt.

[17] SAS, PA 1 Bærheim, boks IX, B, bok V, side 1-3. Teksten er datert 24.1.1942. 1. Mai (senere RA): *Murrester fra St. Olafs kloster funnet i Øvre Strandgaten? En merkelig steinmur under gatelegemet kan tyde på det.* 14.8.1931. Stavangeren: *Et murfunn som måske er av interesse*, 15.8.1931. Stavangeren: *Pass på rester av Olavsklosteret under arbeid med havnetunellen. Var det kleberstein røggerene var bort i ved gravingen for 10 år siden?* 24.1.1942. Muren er også omtalt i et brev uten tittel fra Fortidsforeningen til Stavanger formannskap (SBA, PA 263 Fortidsminneforeningen, D. Saks- og korrespondansearkiv, Korrespondanse 1924-1936, boks 4, Stavanger, 6.11.1931). Det ble også funnet en solid mur som gikk parallelt med Øvre Strandgate på 1950-tallet (Skadberg, 2006, side 39 - uten kildeangivelse).

[18] I AmS, 613 Stavanger, Stavanger middelalderby, mappe 12B (sak 159/1998) er det en udatert og usignert skisse der daterte prøver i et snitt på Torget er tegnet som funksjon av dybden. De det er aktuelle å sammenlikne med er prøvene TUA-2776 og TUA-2777 fra ca. 2,5 m under bakken, som er datert til 1245-1300 og 1290-1400, prøvene TUA-2774 og TUA-2775 fra ca. 1m dybde, som er datert til yngre enn 1685 og yngre enn 1670, og prøvene TUA-2772 og TUA-2773 fra ca. 1,3m dybde som er datert til 1470-1650 og ca. 1640. Det er stor usikkerhet, men plotting i et Excell-

ark, med tilhørende interpolering tilsier at 1400-tallet kan være et grovt anslag for funn på Torget som er 1,8-2m under bakken. En ekstra usikkerhet er om sedimentasjonen foregikk like fort på Torget og i Øvre Strandgate.

[19] DN IV nr. 892 fra 30.4.1444: «... *twfter æær sem neste Kriken heither...*» og *lengre nede «...oc alz odals vttan alt after kall...»*

[20] Helle, 1975, side 152 og Kvitrud, 2004, side 141 gir kildereferansene.

[21] DN I nr. 792 fra 31.3.1445.

[22] DN IV nr. 846 fra 12.1.1431: «...*wi warom j øfra Krikenom j Stawangre...*».

[23] DN IV nr. 880 fra 28.10.1440: «...*mit varom j Krikenom j Stawangre...*» og DN II nr. 920 fra 20.6.1482, «*kun gørande at kom for meg oc alla logrettona j Krikenom j Stauangre*».

[24] Islendingen Arni Magnússon fikk på slutten av 1600-tallet låne 332 dokumenter som var eldre enn 1580 fra Stavangers geistlige arkiv. Trolig havnet dokumentene om Krikaen fra 1431, 1444 og 1445 da i København. Plasseringen av dokumentene på 1800-tallet framgår av kildeopplysningene i DN. Se også Herman Schück: Rikets brev och register, Skrifter utgivna av Svenska Riksarkivet, 1976, side 126f, Erik S. Gundersen: Pergament-brevene som ikke kom tilbake», SA, 4.7.1962 og Reidar Omang: «Pergament-brevene som ikke kom tilbake», SA, 7.8.1962.

[25] DN I nr. 792 fra 31.3.1445 – «*twft waara sem Midh-krikin heither xiiij alna langhæ oc xiiij alna breidhæ.*» En norsk alen var 62,75cm.

[26] Alen. (2015, 26. juli). I Store norske leksikon. Hentet 30. november 2016 fra <https://snl.no/alen>.

[27] Egil Nysæter (Jordegods og andre verdsleige gods i klostertida, i boka Bård Gram Økland med flere: Halsnøy kloster, 2013, side 157) brukte 47cm som en alen i 1445.

[28] 31.3.1502 - DN III nr 1025.

[29] 29.8.1698 – NRA, Localia, pakke 43a: «... *den grund som ligger i Krigen paa Strandegaden...*». Dokumentet er også gjengitt i SAS, Stavanger byfogdembete, Pantebok for Stavanger nr. 2A 1695-1713, folio 39b-40, jamfør også sammendraget hos Gundersen, 1953, side 221f.

[30] 17.6.1581 – UiB: 1581, St. Botolfs Dag (17. juni) Stavanger kunnngjøring; (byggetillatelse), foto av dokumentet er på Marcus-databasen på internett – «... *liggendis paa Samme Krikins platz neden for gaden imellem...*». Mogens Jensen og Albrigt Pedersen er ikke kjent i andre kilder som kan knyttes mot ett bestemt sted. Østen Jonsen er kjent i flere andre dokumenter og hadde blant annet eiendommer på Grimsageren.

[31] De to dokumentene finnes i original i SAS, PA 11 Kielland, pakke 9, legg skjøter og NRA, Localica, pakke 34a. Grunnleien av Albert Skotts grunn var 5 riksott.

[32] 4.2.1651, jamfør UiB: «1651, 4. februar Stavanger grunnbrev», Marcus-databasen på internett. I lengde 59 norske alen, bredden til Algaten 20 norske alen og bredden i flomålet 14 alen.

[33] Hverken matrikkelnummer 579 - Nedre Strandgate 2 eller matrikkelnummer 578 - Øvre Strandgate 3, var en del av Krikaen prebende. Nedre Strandgate 2 var i 1807 sammen med Øvre Strandgate 3 som eiendom.

[34] 22.8.1631 - SAS, PA 11 Kielland, pakke 9, legg skjøter - i original. Sammendrag i SBA, PA 110 Erichsen, bok 17, side 126, jamfør også Erichsen, 1903, side 120 – noten med referanse til skjøter i Alexander Kiellands eie.

[35] 9.4.1635 - Digitalarkivet, NRA diplomsamling, side 63466/40. Den øvre parten strakk seg i bredden ved den midterste Algate 27 norske alen. I lengde nedetter til den nederste Algate, på den ene side, 34 norske alen. I lengde nedetter til den nederste Algate, på den andre siden 38,75 norske alen. I bredden nedetter til den nederste Algate 22,25 norske alen. Den andre parten av Albrekt Skottes grunn mot sjøen, var i bredden ved den nederste Algaten 25 norske alen og i bredde ved sjøen 14,75 norske alen. I lengde på hver side 70,5 norske alen. Grunnleien var 5 riksott eller 7,5 slette mark danske.

[36] 2.4.1691 – SBA, PA 267 Axel Kielland, pakke 2, nummer 3.

[37] 17.5.1634 - SAS, PA 11 Kielland, pakke 8-9 - i original, og i sammendrag i SBA, PA 110 Erichsen, bok 17, side 127. Det var grunnleie til Krikaen prebende. Han overleverte Klaus Lauritzsen Skabos grunnbrev fra 30.12.1630.

- [38] 25.7.1664 - SAS, PA 11 Kielland, pakke 8-9 - i original og sammendrag i SBA, PA 110 Erichsen, bok 17, side 130f.
- [39] SAS, Pantebok 7A for Stavanger, side 220b, jamfør også for eksempel SAS, PA 1 Bærheim, bok IX (protokollen), side 196 og SBA, PA 267, Axel Kielland, pakke 2, nummer 3, side 99.
- [40] Det ble også betalt grunnleie av Fattigkirkegården («Olavs kirkegaard» på mitt kart), men uten at jeg har avmerket det spesielt på kartet. Se for eksempel Erichsen, 1903, side 112 - note 2. Fattigkirkegården eller Olavskirkegården, ble tatt bruk i 1698. Byen kjøpte opp flere tomter som ble til kirkegården. En vet ikke i dag hvor hver av dem lå, hvor store de var og om alle hørte til Sankt Oles grunner. Jeg har derfor valgt å ikke merke av kirkegården på kartet.
- [41] Arkeologiske undersøkelser i Trondheim og Tønsberg viser at en begynte å dele opp parseller mot sjøen allerede på 900-tallet, og i Oslo og Bergen på 1000-tallet (Christophersen, 1997, side 48, Brendalsmo og Molaug, 2014, side 162 og 182 og Hansen, 2005, side 221ff). I Bergen var eiendomsbreddene i Veisan (nær Håkonshallen) tilnærmet standardisert til ca. 11,5m, men varierte mer lengre sør (Hansen, 2005, side 143f og Sørheim, 2010, side 308). På Bryggen varierte breddene på husene stort sett mellom fire og seks meter i høymiddelalderen, men det var også større gårder (Helle, 1982, side 224f). I Oslo økte bredden noe over tid fra 11-15m på 1000- og 1100-tallet til 16-20m på 1200-talet (Brendalsmo og Molaug, 2014, side 182). I Trondheim var breddene i Vika 3-6m, og i de yngre elveparsellene 11-16,5m (Christophersen, 1997, side 48).
- [42] En kan nok argumentere for at lengden av Kriken ikke var hundre alen, men to hundre fot. Men lengdeenheten fot er ikke kjent brukt i middealderkilder.
- [43] Haavaldsen med flere (28.9.2000, side 4) viste at det var strand på Torget. Lillehammer (1969, side 238) fant en strand med finsand i Skagen 3. Dunlop (1995, side 4f) fant strandavsetninger av sand i Skagen 18.
- [44] Sandvik og Griffin, 2006, side 3, jamfør Sandvik, 2006, side 11 og Sandvik, 2008, side 5-6.
- [45] Svein Molaug, notat uten tittel, Stavanger Museum, 3.3.1942.
- [46] Bærheim 1957.
- [47] Elvestad, 2004, side 2.
- [48] Trygve Holtebekk (2014, 6. januar): Lest: målenhet. I Store norske leksikon. Besøkt 19. desember 2015.
- [49] Størrelsen på skipene er fra min sammenstilling av en lang rekke kildeavskrifter utført av Axel C. Kielland, og som er i SBA, PA 267 Axel Kielland. Jeg har sammenstilt informasjonen i «Skipsredere og skipper i Stavanger i perioden 1604-1646», som ligger på <http://kvitrud.no/1604-46%20skipsredere.htm>.

Referanser

- Aas Einar: Stavanger Katedralskoles historie 1243-1826, Stavanger, 1925.
- Axelsen Alf, Børge Børve, Torleif Kvalvik, Halvor Pedersen og Magne Vestbø: Stavanger, Byen og menneskene. Dreyer Forlag, Stavanger, 1974.
- Brandrud Andreas. Stavanger domkapitels protokoll: 1571-1630. Det Norske Historiske Kildeskriftfond, Christiania, 1901.
- Brendalsmo Jan og Petter B. Molaug: To norske byer i middelalderen – Oslo og Tønsberg før ca. 1300, Collegium Medievale, 2014, side 136ff.
- Bærheim Anders: Fra Olavsbrønnen til "Sinklegaards Hauge", Dreyermappen, 1957.
- Bærheim Anders: Eksteriører fra Garman & Worses by, Ætt og heim, 1959.
- Christophersen Axel: I brygge, bod og strete, Karmøyseminaret Havn og handel i 1000 år, Dreyer forlag, 1997.
- Dunlop Alexander Rory: Innberetning om arkeologiske forundersøkelser i Skagen 18, Stavanger, NIKU Norsk institutt for kulturminneforskning, Bergen, 1995.
- Elvestad Endre: Marinarkeologiske registreringer i forbindelse med plan 1850 G Tusenårsstedet i Stavanger, Stavanger Museum, 29.6.2004.
- Erichsen A. E. (Andreas Emil): Samlinger til Stavangers historie, bind I og II, Stavanger, 1903 og 1906.
- Gundersen Erik S. og Ingvar Molaug: Minneboken om Stavanger. Ødegaard forlag, udatert.
- Gundersen Erik S.: Stavanger rettsprotokoller 1617-1722 i utdrag etter A. E. Erichsens og Axel Kiellands manuskripter, Samlinger til Stavangers historie, tredje bind, Dreyer forlag, Stavanger, 1953.
- Haavaldsen Per, Paula Utigard Sandvik og Kerstin Griffin: Stratigrafisk vurdering av borekjerner fra Stavanger Torg – Tusenårsstedet, AmS Rapport 2000/4, Stavanger, 28.9.2000.
- Hansen Gitte: Bergen c 800-c 1170: The Emergence of a Town, The Bryggen papers, Main Series No 6, Fagbokforlaget, 2005.
- Helle Knut: Stavanger fra våg til by, Stavanger, 1975.
- Helle Knut: Bergen bys historie, bind 1, Bergen, 1982.
- Hodne Kåre Oddleif: Grågåss, Stavanger stifts og domkapitels jordebok ca. 1620, Kristiansand, 1986.
- Kvitrud Arne: Personer, familier og slekter i eller i tilknytning til Stavanger i perioden 1400-1599, Stavanger, 2004.
- Kvitrud Arne: Hvor lå Olavsklosteret i Stavanger? Ætt og heim, Lokalhistorisk årbok for Rogaland, 2006.
- Kvitrud Arne: Arnegård i Stavanger. Ætt og heim, Lokalhistorisk årbok for Rogaland, 2009.
- Lillehammer Arnvid: Skagen 3 og Stavanger i mellomalderen, Frå haug ok hei ni, nummer 2, Stavanger, 1969.
- Sandvik Paula Utigard: Under overflata i mellomalderbyen Stavanger, Frå haug ok hei ni, nummer 3, Stavanger, 2006.
- Sandvik Paula Utigard og Kerstin Griffin: Tusenårsstedet, Stavanger kommune: Rapport frå boringane i indre delen av Vågen oktober 2006, AmS oppdragsrapport 2006/13.
- Sandvik Paula Utigard: Skagen 4a, Stavanger. 14C-datering av sedimenta påvist ved boringar i oktober 2005, Oppdragsrapport 2008/9. Stavanger 19.2.2008.
- Skadberg Gunnar: Olavsklosteret i Kleiva. Stavangeren (2006, nr. 1), Stavanger.
- Steinnes Asgaut: Kloster gods i Rogaland, Ætt og heim, Stavanger, 1962.
- Sørheim Helge: Sentralsted, tettsted, knutepunkt, by, avhandling for dr. philos grad, Universitetet i Bergen, 2010.